

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Кзз 709/2015
26.01.2016. године
Београд

У ИМЕ НАРОДА

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Драгише Ђорђевића, председника већа, Зорана Таталовића, Радмиле Драгичевић-Дичић, Маје Ковачевић-Томић и Соње Павловић, чланова већа, са саветником Татјаном Миленковић, као записничарем, у кривичном предмету окривљеног З.С., због кривичног дела недозвољена производња из члана 242. став 1. КЗ и др., одлучујући о захтеву за заштиту законитости браниоца окривљеног З.С., адвоката М.Т., поднетом против правноснажних пресуда Основног суда у Лозници, Судска јединица у Љубовији К бр.22/2013 од 10.02.2015. године и Вишег суда у Шапцу Кж 137/15 од 12.06.2015. године, у седници већа одржаној дана 26.01.2016. године, већином гласова је донео

ПРЕСУДУ

ОДБИЈА СЕ, као неоснован, захтев за заштиту законитости браниоца окривљеног З.С., поднет против правноснажних пресуда Основног суда у Лозници, Судска јединица у Љубовији К бр.22/2013, од 10.02.2015. године и Вишег суда у Шапцу Кж 137/2015 од 12.06.2015. године.

Образложење

Пресудом Основног суда у Лозници, Судска јединица у Љубовији К бр.22/2013 од 10.02.2015. године, у ставу I, окривљени З.С. оглашен је кривим због извршења кривичног дела недозвољена производња из члана 242. став 1. КЗ, за које му је утврђена казна затвора у трајању од четири месеца и због извршења кривичног дела недозвољена трговина из члана 243. став 3. КЗ за које му је утврђена казна затвора у трајању од три месеца, па му је изречена условна осуда тако што му је за наведена кривична дела утврђена јединствена казна затвора у трајању од шест месеци и истовремено одређено да се иста неће извршити ако окривљени за време од једне године рачунајући од дана правноснажности пресуде не учини ново кривично дело.

Истом пресудом на основу члана 242. став 3. у вези члана 87. КЗ од окривљеног З.С., одузета је роба и средства за производњу и прераду дувана и то: 1200 кг сушеног листа дувана, ручна машина за сечење дувана, 8 кг резаног дувана и 30 кутија цигарет папира са филтером (6000 комада), а у смислу члана 243. став 5. у вези члана 87. КЗ, од окривљеног је одузета и једна платнена врећа у којој се налазило 30 кг дувана запакованог у мање пластичне кесе.

Наведеном пресудом у смислу члана 264. став 1. ЗКП, обавезан је окривљени З.С., да Основном суду у Лозници на име паушала накнади износ од 4.000,00 динара у року од 15 дана рачунајући од дана правноснажности пресуде.

Истом пресудом у ставу II према окривљеном Ј.С. одбијена је оптужба да је извршио кривично дело недозвољена трговина из члана 243. став 3. КЗ и одређено да ће трошкови кривичног поступка, у односу на овог окривљеног, пасти на терет буџетских средстава суда.

Пресудом Вишег суда у Шапцу Кж 137/15 од 12.06.2015. године, одбијена је као неоснована жалба браниоца окривљеног З.С. и пресуда Основног суда у Лозници – Судска јединица у Љубовији К бр.22/2013 од 10.02.2015. године, потврђена.

Против наведених правноснажних пресуда захтев за заштиту законитости поднео је бранилац окривљеног З.С., адвокат М.Т., због повреде закона из члана 485. став 1. тачка 1. ЗКП, а из образложења захтева произлази да је исти поднет због повреде закона из члана 439. тачка 2. ЗКП, са предлогом да Врховни касациони суд побијане пресуде укине.

Разматрајући захтев за заштиту законитости браниоца окривљеног З.С., у седници већа одржаној сходно одредбама члана 487. и 488. ЗКП, Врховни касациони суд је нашао да је захтев изјављен од овлашћеног лица, благовремен и дозвољен.

Након што је примерак захтева за заштиту законитости браниоца окривљеног З.С. у смислу члана 488. став 1. ЗКП, доставио Републичком јавном тужиоцу, Врховни касациони суд је одржао седницу већа у смислу члана 488. став 2. ЗКП, о којој није обавештавао странке, јер веће није нашло да би њихово присуство било од значаја за доношење одлуке. На седници већа Врховни касациони суд је размотрио списе предмета са пресудама против којих је захтев за заштиту законитости браниоца окривљеног З.С. поднет, па је по оцени навода у захтеву нашао:

Захтев за заштиту законитости браниоца окривљеног З.С. је неоснован.

У захтеву за заштиту законитости браниоца окривљеног З.С., указује се да је на правилно и потпуно утврђено чињенично стање у првостепеној пресуди погрешно примењен закон, будући да је област производње, прераде и промета дувана и дуванских производа регулисан Законом о дувану, па је првостепени суд морао применити овај закон, као *lex specialis*, а не Кривични законик, и радње окривљеног квалификовати као прекршај, а не као кривично дело, као и да је у време пресуђења примењена законска одредба из Закона о дувану, која је била брисана претходним изменама.

Изнете наводе захтева Врховни касациони суд оцењује неоснованим. Наиме, наводе садржане у захтеву за заштиту законитости бранилац окривљеног З.С., истицао је и у жалби изјављеној против првостепене пресуде, а другостепени

суд је нашао да су ти жалбени наводи неосновани, и у образложењу пресуде је дао јасне и довољне разлоге да првостепеном пресудом није учињена повреда закона и да се у радњама окривљеног З.С. стичу сви сујбективни и објективни елементи кривичног дела из члана 242. став 1. КЗ и из члана 243. став 3. КЗ, за која је првостепеном пресудом оглашен кривим, које Врховни касациони суд у свему прихвата и у смислу члана 491. став 2. ЗКП на њих упућује.

Из изнетих разлога, донета је одлука као у изреци, на основу члана 491. став 1. и 2. ЗКП.

Записничар – саветник
Татјана Миленковић,с.р.

Председник већа - судија
Драгиша Ђорђевић,с.р.